

કમલ શેખર કૃત
ધર્મભૂતિસૂરિકાગ
(વિકમના સતરમા શતકનો પૂર્વધર્મ)
— ડૉ. બોગીલાલ જ. સાઉસરા

મૂળ ઇતિહાસ પરિચય :

આ કાવ્યની એક પત્રની હસ્તલિખિત પ્રતિ વડોદરાના જૈન જ્ઞાનમંહિરમાંના પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજના શાસ્ત્રસંઘડના ગુજરાતી વિલાગમાંથી (નં. ૩૭૧૭) મળી છે. પ્રતિ શુદ્ધ ગણ્યી શકાય એવી નથી અને લિપિ ઉપરથી વિકમના ૧૮મા સૈકામાં લખાયેલ જણાય છે.

આ કાવ્યના કર્તા કમલશેખર અંચલગઢના જૈન સાધુ હતા, એમ તેમની અન્ય કૃતિઓ ઉપરથી જણાય છે. તેમણે સં. ૧૬૦૮ માં ખંભાતમાં ‘નવતત્ત્વ ચોપાઈ’ અને સં. ૧૬૨૬ માં વીરમગામ પાસેના માંડવમાં ‘પ્રદુસ્નકુમાર ચોપાઈ’ (જુઓ. ‘જૈન શુર્જર કવિઓ’ ભાગ ૩, પૃ. ૬૫૨-૬૫૬) રચેલી છે. પ્રસ્તુત કાગ તેમણે અંચલગઢના આચાર્ય ધર્મભૂતિસૂરિની પ્રથાસ્તિક્રિયે રચ્યો છે. તેમાં રચના વર્ષ જે કે નથી, પણ કર્તાની ઉપશુદ્ધતા એ ગુજરાતી કૃતિઓના રચના વર્ષ જેતાં આ કાવ્ય પણ વિકમના ૧૭ મા શતકના પૂર્વધર્મમાં રચાયું હોય, એમાં શાંકા નથી.

૨૩ કઠીની આ કૃતિનો છાંદોણ્ય અછૈલ અને કાગ (હણા)માં બંધાયેલો છે. બંધાવતી (ખંભાત)માં સૂરિનો જન્મ, એમનાં માત-પિતાનો વૃત્તાંત, અમદાવાદમાં હીક્ષા મહેાત્સવ, સૂરિપદ તથા ધર્મપ્રવણતાનું કવિ વર્ણન કરે છે. જુદા જુદા આચાર્યો વિષેના કેટલાક પ્રાચીનતર કાગુંયોમાં આવે છે, એવું વસંતનું, કામવિજયનું કે શુંગારના ઉદ્દીપન વિલાવને અવકાશ આપે, એવું વર્ણન આ કાવ્યમાં નથી. એનો છાંદોણ્ય કાગનો છે અને મુણિકામાં પણ તેને ‘કાગ’ નામ આપેલું છે.

શ્રી આર્ય કષ્યાણ ગોતમ સમૃતિ ગ્રંથ

[મુળ ઈતિ]

શ્રી શ્રીથલણુ પાસ, નમેઈ સુરાસુર જાસ;	
અહનિશિ ભાવસિંહ એ, હરખદી ગાઠસું એ.	૧
કર જેડી વંદેવિ, કરિસિંહ કવિત સંઘેવિ;	
ઓલટ અતિ કરીએ, સરસતિ મનિ ધરી એ.	૨
નયર ગ્રંભાવતી સાર, અમરાવર્દ અવતાર;	
વિવહારી વસદી એ, ધરમદી ઉલ્હસદી એ.	૩

કોગા

ઉલ્હસદી શ્રીમાલી વલી પુરવરિષિની વાટ;	
હંસરાજ ધરિ ધરિણી, તુરણી એઠાણી ધાટ.	૪
હાંસલટે સુત જાઈલી, પાઈલ પુષ્ય અસેસ;	
નામ હીલ ધર્મદાસહુ, તાસહુ કર્દાંય વસેસ.	૫
લષ્યણ ખત્રીસદી પુરઉ, સૂરઉ ધર્મહ રાગા;	
શ્રી જિન નાણીય વાણીય, જાણીય ધરિલ વધરાગા.	૬
સંજમનઉ જાંગ મંડીલ, છંડીલ ધરનઉ ભાર;	
શ્રી ગુણનિધાનસૂરિ હીધી, લીધી દિષ્યા સાર.	૭

અઢૈલી

લીધી દિષ્યા સાર, સયલ જીવ આધાર;	
સુત સયલ ભણુદી એ, લવિયણુ તે સુણુદી એ.	૮
શુરિ ટેણુ વિદ્યાવંત, ધ્યાનિ જોણું એકાંતિ;	
લાલ હીઠિ ધણુએ. સંધ તુમ્હે સુણુલ એ.	૯

કોગા

સુણુલ સંધ સુજાણુહુ, નાણુહ એ વિતપન્ન;	
પાટઈ થાયઉ મનરુલી, સવિ કહુદી એ ધનધન.	૧૦
ઉદ્યકુરણુ આણુદી, વંદી ગુરુના પાયઃ	
અહમદનયરદી ધરિણુ પરિં, ઉચ્છવ હરખ ન માઈ.	૧૧
તાત હમામ વાજીદ, વાજીદ તિવલ નિનદ;	
રણતૂર નહેરી લેરીય, સંખ સુહામણુલ સાદ.	૧૨
શુધર વાજીદ ધમધમ, માદલ દોંદાંકાર;	
પંચ શાખદ ધરિ વા(જ)દી, ગાજીદ ગયણ અપાર.	૧૩

શ્રી આર્ય કષ્યાળ ગોતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ

અફૈલ

ઇણિ પરિ ઉછવકાર, વિત વાવરિઓ અપાર;
પાટિ અધિકારીયા એ, ઉચ્છ્વ કારીયા એ. ૧૪
માણિક મોતી સાર, રૂપ યોવનસંડાર;
પરિથિક પરિહરી એ, કિયા અતિ આવરી એ. ૧૫

ઝાગ

આદરી કિયા જિણિ અતિ ધાણી, મંદ્ય અણી દેસ વિહેસિ;
પંચ મહાવત પાલઈ, ટાલઈ સયલ કિલેસ. ૧૬
ઘરવિધ લુલુ રાખઈ, હાખઈ જિનવરવાણી;
સાત લય નીવારીઈ, વારીય મહ અડ જાણી. ૧૭
નવવીધ સીલ સહા ધરઈ, કરઈ વિથિ દસ વિધિ ધર્મ;
એકાદસ પ્રાતમા કહુઈ, લહુઈ તે સૂત્રહ ભર્મ. ૧૮
લિખુપ્રાતમા ખાર એ, સારએ આપણું કાજ;
તેર કારીયા નીવારીય, કારીય ધર્મહ કાજ. ૧૯

અફૈલ

ગુણ છત્રોસ સંપન, ધર્મમૂરતિસ્કરિ ધન;
વંદું ઉલટ કરીએ, વિધિસું આણુસરીએ. ૨૦
ગુણનિપાનસ્કરિ પાટિ, સોહુઈ મુનિવર થાટિ;
ગુરુતથું આગરું એ, વિમા અતિ સાગરું એ. ૨૧

ઝાગ

વિમાસાગર શુર વંદું, નંદઉ જાં સસિ ભાણ;
થંલણુપુરિ શુર ગાઈઈ, પાઈઈ શિવપુર ઠાંણ. ૨૨
શ્રી કમલશોષર કહુઈ, વંદીંદ શુરના પાય;
જે નરનારી ગાવઈ, પાવઈ સુષ સથાંદ. ૨૩

[ઇતિ ગુરુફાગ સમાપ્તમ्]

x

x

x

